

Store framskritt

Martin er 9 år gammel, psykisk utviklingshemmet og går på en spesialskole. Læreren hans, Bente, hadde kontaktet foreldrene og anbefalt at gutten ble utredet med spørsmål om han har adhd. Læreren hadde ment at Martin ville få større utbytte av undervisningen hvis han ble bedre i stand til å konsentrere seg. Faren hadde ikke likt tanken på at gutten skulle begynne med medisiner. Han sa i grunnen ikke hvorfor han var skeptisk. Jeg tror egentlig det handlet mest om at han ikke ønsket å påføre Martin ubehagelige bivirkninger, men vi ble etter hvert enige om at han i hvert fall kunne bli testet. Det er vi begge svært glad for nå, for resultatene av behandlingen har vært over all forventning.

Lege: Få høre hvordan det har gått med Martin!

Pasient: Da han ble testet, ble han satt til å utføre en rekke oppgaver som for eksempel å føre en blyant langs en snirklete bane på et papir, pusle små puslespill, gjenkjenne en rekke symboler og gjengi tekst som ble lest. Testen ble utført med og uten medisin. Ettersom han oppnådde veldig mye bedre resultater med medisin enn uten, ble det, som du sikkert vet, besluttet at han skulle fortsette med medisinen i noen uker slik at vi kunne se hvordan han fungerte hjemme og på skolen.

Lege: Ja – jeg fikk brev fra barnepsykiateren som testet Martin. Har dere merket en forskjell i hverdagen?

Pasient: Nå tar han medisin to ganger daglig, og det virker som han har det veldig mye bedre. Tidligere ble han fort frustrert, slo ofte etter oss og vandret hvileløst rundt i stuen uten synlig mål

eller mening. Nå sitter han mer i ro og snakker eller synger, kikker i bøker og deltar mer i det felles familielivet.

Lege: Det er godt å høre. Fungerer han også bedre på skolen?

Pasient: Ja, der har det skjedd store framskritt. Tidligere strevde Martin med å lese ord med tre bokstaver. Nå leser han greit ord med fire og fem bokstaver. Dessuten staver han seg ikke lenger igjennom ordene. Han ser hele ordet på en gang.

Lege: Jeg er svært glad for at Bente tok initiativ til Martin skulle bli utredet for adhd. Har dere merket noen bivirkninger av medisinen?

Pasient: Da vi var hos deg for at du skulle henvise Martin til barnepsykiateren og mannen min spurte om bivirkninger, nevnte du at muligheten for nedsatt matlyst, vekttap og innsovningsproblemer. Du sa også at enkelte barn blir nedfor den første tiden av behandlingen fordi de blir bedre i stand til å samle tankene og følelsene sine. Heldigvis har vi ikke sett tegn til noe av dette. Martin spiser godt og ligger i sengen sin om kvelden og traller på sanger han lærer på skolen og virker i det hele tatt strålende fornøyd.

Lege: Dette er veldig gode nyheter. Som vi snakket om sist er sannsynligheten for effekt av medisiner mot adhd noe mindre hos barn som har en psykisk utviklingshemming enn hos andre barn. Heldigvis ser Martin definitivt ut til å tilhøre den gruppen som har nytte av behandlingen.

Pasient: Ja – og den tror jeg vil gjøre en vesentlig forskjell både for Martins utvikling og for småsøsknene hans. Å ha en utagerende psykisk utviklingshemmet storebror har ikke alltid vært lett for dem. Tidligere kunne det oppstå situasjoner når vi var ute blant andre som kunne være sosialt vanskelig for de to brødrene hans. Det er det blitt merkbart mindre av nå. Vi er svært takknemlige for Bentes engasjement.